

Кузьменко В. В. , Слюсаренко Н. В. *

ВОГОНЬ СЕРЦЯ ПРОФЕСОРА В. К. СИДОРЕНКА

16 листопада 2013 року перестало битися серце Віктора Костянтиновича Сидоренка – видатного українського вченого, доктора педагогічних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії педагогічних наук України, директора навчально-наукового центру підготовки та атестації наукових та науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації Національного університету біоресурсів і природокористування України, головного редактора науково-методичного журналу «Трудова підготовка в закладах освіти», члена редакційних колегій цілого ряду центральних та регіональних фахових та науково-методичних видань.

Україна втратила знану, вельмишановну особистість, висококваліфікованого й високо результативного фахівця, спроможного глибоко проаналізувати, осмислити та розв'язати будь-яку педагогічну проблему, критично поставитись до невірно сформульованої думки, невдало висловленої тези, нечіткої відповіді на поставлене запитання, недоречного прикладу тощо.

Народився Віктор 27 лютого 1951 року в місті Біла Церква Київської області. З 1968 по 1971 рік навчався в Київському технічній радіоелектроніки. Потім поступив на механіко-машинобудівний факультет Київського ордена Леніна політехнічного інституту, який закінчив 1977 році. Працював інженером кафедри інструментального виробництва того ж інституту.

Подальша трудова діяльність В. К. Сидоренка була нерозривно пов'язана з нинішнім Національним педагогічним університетом імені М. П. Драгоманова, де він пройшов шлях від асистента (1977) до професора (1996), завідувача кафедри трудового навчання і креслення (2000).

У 1987 році він став кандидатом педагогічних наук, у 1995 – доктором педагогічних наук. У 1988 році отримав учене звання доцента, у 1997 – професора. У 2003 році Віктора Костянтиновича обрано членом-кореспондентом АПН України.

З 2009 року В. К. Сидоренко працював у Національному університеті біоресурсів і природокористування України.

З 2004 року життєдіяльність ученого була пов'язана з Південноукраїнським регіональним інститутом післядипломної освіти педагогічних кадрів (нині КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти»), де в різні роки за сумісництвом він обіймав посади професора кафедри менеджменту освіти, професора кафедри педагогіки і психології, був активним членом редакційних колегій науково-методичного журналу «Таврійський вісник освіти» та фахового збірника наукових праць «Педагогічний альманах», допомагав створювати аспірантуру і докторантуру,

* **Кузьменко В. В. , Слюсаренко Н. В.**

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

надавав консультації молодим науковцям, виступав з доповідями перед учителями та ін.

Наукові пошуки професора В. К. Сидоренка спрямовувалися на творче розв'язання багатьох актуальних педагогічних проблем, серед яких:

- оновлення змісту трудового навчання школярів, що знайшло відображення в розробленому під його керівництвом Державному стандарті освітньої галузі «Технологія»;

- розробка нормативних документів із підготовки вчителя трудового навчання;

- трудове навчання школярів, їх професійне самовизначення та розумовий розвиток;

- теорія та методика навчання школярів та студентів графічним дисциплінам;

- науково-технічна творчість студентської молоді та методологія науково-педагогічних досліджень;

- інтеграційні процеси та закономірності в освіті;

- інформаційні технології в навчанні.

Значну увагу вчений приділяв роботі секції трудової підготовки науково-методичної комісії з педагогічної освіти Міністерства освіти і науки України, яку очолював.

Професор В. К. Сидоренко в різні періоди був членом спеціалізованих учених рад по захисту кандидатських і докторських дисертацій у Національному педагогічному університеті імені М. П. Драгоманова, Тернопільському національному педагогічному університеті імені Володимира Гнатюка, Вінницькому державному педагогічному університеті імені Михайла Коцюбинського, Національній академії педагогічних наук України, Національному університеті біоресурсів і природокористування України, Чернігівському державному педагогічному університеті імені Т. Г. Шевченка та ін.

Особливе місце в діяльності Віктора Костянтиновича займала підготовка науково-педагогічних кадрів, а саме: керівництво аспірантами й здобувачами наукового ступеня кандидата та доктора педагогічних наук. Його вихованці (понад 100 кандидатів і докторів наук) успішно захистили дисертації, зокрема з актуальних проблем теорії та методики трудової і графічної підготовки, і гідно продовжують справу свого ВЧИТЕЛЯ. Наслідують ученого й молоді науковці в усіх регіонах України.

Віктор Костянтинович залишив нам багату спадщину: монографії, навчальні та методичні посібники для загальноосвітніх шкіл, профтехучилищ і вищих педагогічних закладів освіти, методичні рекомендації, авторські свідоцтва, програми навчальних дисциплін, словники, статті в зарубіжних і вітчизняних виданнях тощо.

Без сумніву, життєвий і творчий шлях Віктора Костянтиновича та його науковий доробок ще буде комплексно досліджено й теоретично узгальнено. Ще буде визначено внесок вітчизняного педагога в розвиток трудової підготовки учнів та студентів,

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

але вже сьогодні можна констатувати, що ідеї та досвід роботи В. К. Сидоренка знайшли безпосереднє відображення в освітніх процесах України кінця ХХ – початку ХХІ століття, сприяли становленню цілої когорти науковців і вчителів.

Неабиякий вплив на соратників і молодих науковців мали такі риси вченого, як: доброта, інтелігентність, компетентність, цілеспрямованість, самодостатність, відповідальність, оптимізм, наполегливість, мудрість, надзвичайна працелюбність; постійна увага до проблем кожної людини; бажання прийти на допомогу кожному і в будь-який час; організаторські здібності та ін.

Він завжди нехтував особистими проблемами задля того, щоб поділитися вогнем свого серця з оточуваними, запалити в них іскру творчості, спонукати до активної діяльності.

Учні, послідовники, однодумці й друзі Віктора Костянтиновича щиро дякують йому за самовіддану працю, підтримку й допомогу, упевнені, що вогонь його серця ніколи не згасне.

Кузьменко В. В., Слюсаренко Н. В., Блах В. С.*

О. І. ГЕДВІЛЛО – ФУНДАТОР ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ НА ХЕРСОНЩИНІ

Щасливою може вважати себе та людина, у житті якої зустрівся справжній Учитель – той, хто виховує, навчає, розуміє, підказує, спрямовує, допомагає, супроводжує, опікає, іноді побатьківські журить, але завжди веде до світлої життєвої мети.

Таким Учителем для багатьох студентів і педагогів Херсонщини став професор Олександр Іванович Гедвілло.

Народився Олександр 4 березня 1929 року в смт Земетчино Пензенської області Російської федерації в сім'ї службовців. Його батько – Іван Антонович працював агрономом, а мати – Тетяна Олександрівна – фармацевтом.

У важкі повоєнні роки, коли наша країна заліковувала рани й відбудовувала зруйноване народне господарство, Олександр – випускник Земетчинської середньої школи (1947 р.) вступив на факультет літакобудування Московського авіаційного інституту, де здобув спеціальність інженера-механіка (1953 р.).

Часто згадуючи роки, які довелося провести в Москві, Олександр Іванович відзначав, що столиця зустріла його привітно, одразу «прийняла у свої обійми». В інститутські роки йому пощастило прослухати лекції видатних професорів, взяти участь у художній самодіяльності рідного вишу, відвідати найкращі московські театри, кінотеатри і стадіони. Але студентське життя сплинуло швидко, залишаючи по собі найкращі спогади...

У 1953 році молодого фахівця направили на роботу в м. Таганрог Ростовської області на авіаційний завод, де він протягом двох років працював на посадах майстра, начальника технічного бюро, начальника бюро технічного контролю цеху

* **Кузьменко В. В., Слюсаренко Н. В., Блах В. С.**